

Ylemův sen

Bylo to už poměrně dlouho, co se Ylemovi na zápěstí rozezvučel signál žádající ho o pomoc. A Ylem si tohoto volna řádně užíval. Cestoval vesmírem a poznával jeho krásy. Jeho cesta však nejčastěji vedla ke hvězdě zvané Slunce a k jejím planetám. To proto, že na třetí planetě od Slunce se Ylem narodil a zde také prožil společně se svojí matkou a otcem nejkrásnější chvíle svého dosavadního života. Nynější cestu Hvězdný rytíř zaměřil na průzkum malých těles, kterým lidé říkají planetky a které se nacházejí na periferii sluneční soustavy. O těchto tělesech toho lidé zatím moc neví, protože je objevili teprve nedávno. Může se stát, že se jejich dráhy zkrříží a po srážce budou vymrštěny do vesmíru, nebo také ke středu soustavy. A tak Ylem prolétával okrajem sluneční soustavy a mapoval pozice jednotlivých těles. A bylo jich opravdu mnoho. Teprve po velmi dlouhé době byl s prací hotov a rukama si promnul unavené oči.

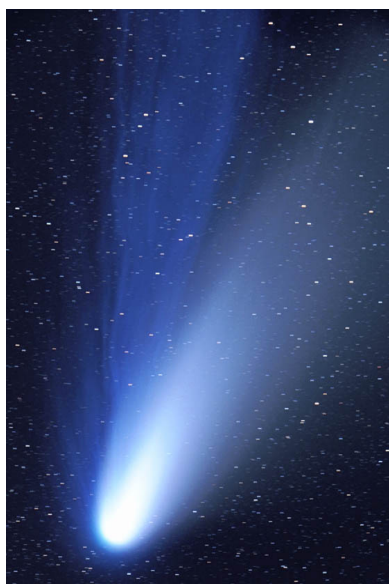
„Tak, hotovo“, řekl si sám pro sebe.

„Vracíme se domů. Naprogramuj dráhu!“ přikázal pak palubnímu počítači.

Zanedlouho již Orel změnil směr a zamířil na Gimedu. Po přeletu domů se Ylem pustil do zpracování naměřených dat a do tvorby podrobného katalogu planetek. Když právě zpracovával jeden ze snímků, které nedávno pořídil, všiml si nenápadného objektu, který na snímku vypadal jako rozmazaná skvrnka.

„Sakra, co to jen může být? Budu muset použít počítačové vyčištění snímku a také jiné rozlišení.“

Za chvíli se na obrazovce monitoru ukázal zvětšený snímek, který jasně ukázal malé těleso obklopené plynným obalem.

„Kometa. Tak ty do katalogu nepatříš“, pravil Ylem a odložil snímek. Po chvíli mu to přeci jen nedalo a vrátil se k němu.

„Co ty jsi vlastně zač? Podíváme se na tebe podrobněji“, řekl a rychle zadával odměřené parametry dráhy do počítače. „Podle všeho míříš ke Slunci a lidem na Modré planetě předvedeš nádherné divadlo.“

Po chvíli počítač začal zobrazovat vypočtenou dráhu a Ylem se sklonil blíže k obrazovce.

„Ne, to přeci není možné!“ vykřikl překvapeně. Obrazovka monitoru jasně ukazovala, že 1.11.2018 se kometa srazí se Zemí.

„Musí se jednat o nějakou chybu, nechám provést výpočet ještě jednou“.

Resetoval počítač a zadal souřadnice znovu.

Po chvíli se na obrazovce objevili stejné údaje. Omyl byl tedy vyloučen. 1.11.2018 se kometa srazí se Zemí a vzhledem k její velikosti to bude pro Zemi znamenat obrovskou katastrofu.

„Bude to pro Zemi stejná katastrofa jako ta, která kdysi způsobila vymření dinosaurů,“ pomyslel si Ylem.

Zbývala jediná naděje. Dráhu zkázonosné komety by ještě mohly ovlivnit obří planety a její směr letu pozměnit.

„Tak jakpak se vliv planet uplatní?“ pravil a zadal počítači novou úlohu.

„Kdepak, kdepak. Vliv obřích planet se neuplatní. Jsou všechny moc daleko, aby svým gravitačním působením změnil její dráhu. Srážka je tedy neodvratná“.

Ylem horečně přemýšlel jak zabránit střetu komety se Zemí. Věděl, že lidé srážce zabránit nedokáží, neboť jejich technologie nejsou ještě na takové úrovni. A navíc, kometa pro ně bude přilétat ze směru od Slunce a na Zemi jí spatří až v okamžiku, kdy na změnu její dráhy bude pozdě.

Možná by se měl nejprve spojit s Radou Společenství v Garlenu a požádat o svolení k takovému zásahu. Možná i o pomoc. Kometa je dost velká.

Ylem chvíli přemýšlel a nakonec se rozhodl. Je přece Hvězdný záchranář a ten musí život na Zemi ochránit za každou cenu. Vždyť i v minulosti zde srážky s jinými tělesy byly a vždy to znamenalo zkázu většiny života na Zemi.

„Musím zasáhnout. A zvládnou to sám. Stačí jen nepatrně pozměnit dráhu komety sérií výbuchů v těsné blízkosti jejího jádra a Země bude zachráněna“.

Odstartoval z Gimedy a zadal nový kurs. Orel vzlétl a poslušně zamířil ke kometě. Aby u ní byl co nejdříve, rozhodl se Ylem zapojit nové motory na temnou energii. Brzy dospěl k jádru tělesa.

„Tak, a teď odpálíme střely, které vybuchnou v blízkosti jádra, a změníme jeho dráhu. Tři, dva, jedna

Než však stačil Ylem dořici celou větu, rozezněl se pronikavý zvuk a

Ylem se rázem probudil a vyskočil z křesla. „Uf, to jsem se vylekal, byl to jen sen. Ale možnost srážky Země s nějakým jiným tělesem přeci jen existuje, i když je malá. A nejsem si jist, zda by se lidé podobné srážce dokázali ubránit. Musím jim nějak vnuknout myšlenku, že tato tělesa musí sledovat.“

A tak Hvězdný rytíř vstal a začal se věnovat přípravě na cestu do sluneční soustavy.